

Na obeh letošnjih posvetih v Mariboru in v Ljubljani smo izvedli med člani tudi anketo o njihovih željah glede ekskurzij, glede strokovnega izpopolnjevanja, značaja Geografskega vestnika in Geografskega obzornika. Analiza ankete bo služila obema uredniškima odboroma pri nadaljnjem delu in oblikovanju vsebine.

Društvo in posamezni člani sodelujejo z različnimi republiškimi organi, z drugimi strokovnimi društvi in v različnih uredniških odborih. Tako npr. v okviru Prirodoslovnega društva pripravlja teme za delo geografskih krožkov. V okviru gibanja »Znanost mladini« so člani društva sodelovali pri izvedbi tekmovanja iz znanja geografije ter strokovno vodili delo I. geografskega tabora, ki je bil letos avgusta na Izlakah pri Zagorju.

Od vseh štirih aktivov GDS sta še kar živahno delovala le aktivna v Mariboru in v Ljubljani, predvsem na področju strokovnih predavanj, kjer prednjači ljubljanski aktiv, deloma tudi pri organiziranju ekskurzij doma in na tuje, kjer pa so mnogo uspešnejši Mariborčani. Težko je obveščati člane društva o posameznih akcijah društva ali aktivov, kar skuša premostiti ljubljanski aktiv z izdajanjem Biltena. Težave so tudi v kraju in času sestajanja, zaradi česar trpi predvsem delo kranjskega in celjskega aktivna. Uspešni so le sestanki, ki jih organizirajo v sodelovanju s Prosvetno pedagoško službo ali Zavodom za šolstvo SRS. Se vedno pa je pereče vprašanje, kako vključiti v delo vse ostale geografe v Sloveniji, ki so izven delovnega območja štirih aktivov.

Jelka Kunaver

Ob smrti dr. Vitala Manohina (1914—1970)

Oktober 1970, že med tiskom tega »Geografskega vestnika«, nas je dohitela žalostna vest, da je mnogo prezgodaj, šele v 56. letu starosti, omagalo srce dr. Vitala Manohina, doktorja geografskih ved in našega vidnega meteorologa pri Hidrometeorološkem zavodu SRS. Pokojnik, po poreklu daleč z evropskega vzhoda, se je v svojih mladih letih bolj nagibal k matematiki, pa mu to ni bilo usojeno, zato se je lotil študija geografije in meteorologije v času, ko je pod vodstvom pokojnega prof. Melika rasla medvojna generacija mlajših slovenskih geografov. Njegova doktorska disertacija z naslovom »Podnebje Ljubljane«, izdelana in sprejeta še pred vojno, je bila prva znanstvena razprava, ki jo je objavil naš »Geografski vestnik« v svojem prvem letniku po osvoboditvi (1945). Po vojni se je pokojnik sicer povsem usmeril v meteorologijo, kjer je vzbujal posebno pozornost na področju teorije in prakse tako imenovanih dolgoročnih vremenskih napovedi. Predaval je meteorologijo na biotehnični fakulteti, napisal in izdal več priročnikov meteorologije. Vendar ne smemo pozabiti, da se je tudi pozneje s krajšimi prispevki in diskusijami oglašal v »Geografskem vestniku«. Zato se ga toplo spominjamo tudi slovenski geografi, kot svojega sodelavca pa še prav posebej uredništvo »Geografskega vestnika«.

S. I.

